

HERINNERINGEN AAN MIJN SCHOOLTIJD

Vandaag, 8 september 2002, open monumentendag.

Ook de basisschool Dr. Jean Herrel, Sleepstraat, Gent, zette haar deuren open. Ik besloot er even een kijkje te gaan nemen, ik heb er immers school gelopen van 1941 tot 1950: hoogste kleuterklas tot 8e studiejaar.

Reeds bij het binnenkomen langs de hoofdingang Sleepstraat kwamen de herinneringen op mij af.

Hier was het bureel van Mevr. Leemans, directrice, het blijkt nog steeds het directiebureau te zijn. Er rechtover was en is nog steeds de keuken, waar de schoolmeiden destijds de scepter zwaaiden.

Naast elkaar, in wat oorspronkelijk salons waren: twee kleuterklassen. In een ervan stond toen een grote zandbak. Daar bracht ik mijn eerste schooljaar door en had ik een eerste vlam, het zontje van een lusterwinkel aan het brugje in het Oudburg. Ik was vijf!

In de brochure “Schatten in de Sleepstraat” herken ik op een foto, blz. 7, zo-
waar Juf. Vanderschrick die kleuterjuf was toen ik in het lager zat.

Toevallig, nadat haar echtgenoot reeds meer dan 20 jaren een collega van mij
was, ontdekte ik dat Mevr. Formesyn-Acket als piepjonge afgestudeerde in
een der kleuterklasjes in de Sleepstraat haar carrière aangevangen had.

De wand met de tussendeuren naar de koer was er vroeger niet en is zeker
geen verbetering voor het interieur.

De koer zelf: zoveel kleiner nu, dan vroeger gezien door kinderogen, met links
een nieuwbouw waar toen alleen de toiletten waren.

De neogotische achtergevel van de gebouwen die uitgeven op de Kartuizerlaan
is gerestaureerd, alsook deze rechts waar vroeger struiken stonden en een gras-
perk was.

Ik stak de koer over naar het neogotisch gedeelte. Daar, onder de prachtige
houten trap, schuilden wij tijdens de oorlog, toen er luchtalarm was.

Het 1e en 2e leerjaar waren gevestigd in de lokalen die uitgeven op de turn-
zaal. Die lijkt niets veranderd sinds ik er onder de leiding van Juf. De Cavel
gymnastiek deed. Ik geraakte nooit over de bok!

De eerste schooldag in het 1e studiejaar begon voor mij ongewoon.

Toen ‘s morgens de bel ging, ging ik alvast in de rij staan voor de klas van het
1e jaar. Ik herinner me dat Mevr. Van Dooren vroeg wat die kleuter daar kwam
doen op haar eentje. Ik mocht terug naar de kleuterklas, bij Mevr. Van Severen,
vanwaar dan pas in groep naar het 1e studiejaar overgegaan werd.

En toen was er de leesplank. Aap, noot, mies, wim, teun, vuur, weide, scha-
pen, enz., de juiste volgorde ben ik vergeten.

In de periode 1942-44 moesten wij soms bescherming zoeken onder onze les-
senaars wanneer de sirenes gingen. Hiervoor hadden wij zelfs van huis een
kussen dienen mee te brengen naar school.

Intussen was ik de mooie trap opgegaan en daar is nu de refter die uitgeeft op
de wenteltrap in het Torentje. Deze plaatsen waren verboden toegang voor
ons, alhoewel we later, in het 7e of 8e leerjaar, wel eens bij uitzondering het
Torentje inmochten, een na een de smalle draaitrap op.

Het 3e en 4e leerjaar zaten samen in één lokaal, op de eerste verdieping aan de
straatkant Sleepstraat. Nu staan tafels en stoelen er anders geschikt maar de
trede is er nog steeds van waarop toen Juf. Dutilleul les gaf aan beide klassen.
Hier zat ik op de eerste rij, kant van de deur, naast Jenny De Groote. Eerst
krabden wij elkaar en konden elkaar niet uitstaan. Later werden wij
boezemvriendinnen tot wij elkaar uit het oog verloren, was dit in 1953?

Klein van gestalte zat ik steeds vooraan in de klas. Wij moesten ons volgens
grootte in de rij opstellen en zo kregen wij dan onze plaats op de schoolbanken
toegewezen.

Het 5e en 6e leerjaar, onder Mevr. Vander Cruyssen, die een prachtige stem

had: het klaslokaal dat uitgeeft op de koer.

Het 7e en 8e, raar, maar hier heb ik de minste herinnering aan, waren ook op de eerste verdieping. Hier kregen wij les van Mevr. Van Hecke en Mevr. De Keyser, veel te jong gestorven.

Nu kan ook een vroegere huiskapel bezocht worden maar van het bestaan ervan hadden wij in mijn schooltijd geen weet.

Het scheikundelokaal was op de tweede verdieping.

In de vierde graad kregen wij les in koken, wassen en strijken, warenkennis.

Hiervoor verplaatsten wij ons naar de stadsschool in de Bevelandstraat.

Tijdens de oorlog kregen wij wekelijks (of was het maandelijks, misschien van Winterhulp?) op school een maaltijd waarvan ik mij nog de knapperige beschuit, zoals crackers nu, herinner.

Ook levertraan kregen wij en later konden wij betalen voor het drinken tijdens de speeltijd, van een flesje melk, met een strooitje.

In mei 1945 was er een bevrijdingsstoet, waaraan ook onze school deelnam.

Het was snikheet en op de Frère Orbanlaan kreeg ik een appelflauwte, moe en verhit na het lange stappen door de binnenstad.

Na het einde van de oorlog had iedere klas haar "oorlogsgraf". Voor het verzorgen ervan brachten wij bij het begin van de week een "centje" mee.

Reeds toen gingen wij op schoolreis, in eigen land, dikwijls met autocar Coryn uit de Doornzelestraat. Ik herinner me vooral een driedaagse uitstap, tijdens dewelke wij overnachtten in een jeugdherberg in Hofstade en Nijvel.

Een hele belevenis was dit.

De eerste beginselen van de Engelse taal werden ons bijgebracht door "Teacher" Miss de Hoog, die steeds naar school kwam per fiets, aan beide kanten zwaar beladen met boeken allerhande. Ze praatte met een zwaar Nederlands accent en speelde soms voor ons op het klasharmonium. Home on the ranch...

Ze bezat een schat aan boeken waarvan ik er gretig mocht lenen. Ik denk dat dit aan de basis ligt van mijn nog steeds meest geliefde hobby: lezen.

Als leerlingen van de hoogste klassen mochten wij soms meespelen in de KNS, in opvoeringen gegeven door het jeugdtoneel voor de schoolgaande jeugd, dit soms samen met jongens van de stadsschool Onderstraat.

Wij kregen een kleine figurantenrol, mochten een dansje opvoeren. Ik herinner mij een boerinnekensdans, maar in welk stuk dit was??

Wij werden geschminkt, kregen een kostuum aan en voelden ons echte sterren.

Binnengaan in de KNS gebeurde langs de Achtersikkel, zo leerden wij het gebouw eveneens goed achter de schermen kennen.

Carnavalbal, georganiseerd door onze school, had plaats in het Van Crombrughe's Genootschap.

Prijsuitreiking in de Opera, KNS, op school. Er waren speciale prijzen voor

uitmuntendheid, leesboeken.

Dit waren dan enkele opborrelende herinneringen aan een heerlijke schooltijd.

Na het 8e maakte ik de overgang naar het 3e van de Stedelijke Handelsschool, Coupure. Daar miste ik de sfeer van mijn eerste schooltje, het was nooit hetzelfde meer.

Jaren, het grootste deel van ons leven, vlogen voorbij. Onherroepelijk verdwenen samen met onze ouders bepaalde levenswijzen, tradities, jeugdherinneringen. Niemand weet nog hoe het was.

Misschien zal een van onze nazaten zich dit eens afvragen. Om hieraan tegemoet te komen zette ik deze flarden van mijn schooltijd op papier, getypt op mijn oud "portatiefke" uit 1957.

Yolande LULLY
